

บทความวิจัย

เรื่อง การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ

โดย

นางสาว ญัฐนิชา ศรีนุช

รหัสนักศึกษา 05520479

เสนอ

อาจารย์ สุภชัย ติ้ววิชัย

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา 450 460 การศึกษาเอกเทศ
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2555

การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ

ชื่อผู้วิจัย นางสาว ณัฐนิชา ศรีนุช รหัสนักศึกษา 05520479

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์สุภชัย ติยะวิชัย

ปีการศึกษา 2555

คำสำคัญ ความใส่ใจ การช่วยเหลือเกื้อกูล ความมีน้ำใจ

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นการศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วย เธอ ในด้านองค์ประกอบของวรรณกรรมได้แก่ โครงเรื่อง แนวความคิดสำคัญ ตัวละคร ฉาก มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง บทสนทนาและกลวิธีการเล่าเรื่อง และเพื่อศึกษาคูณค่าที่ได้รับ จากวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่องมามะ! ฉันจะช่วยเธอ โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน คือ บทนำ การวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ การวิเคราะห์คุณค่าของวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาหลีเรื่องมามะ!ฉันจะช่วยเธอ และสรุปผลและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่องมามะ! ฉันจะช่วยเธอ โครงเรื่องเป็นการเล่าเรื่องราวของเด็กหญิงผู้มีนิสัยเห็นแก่ตัวกับการทำงานด้านจิตอาสา แนวความคิดสำคัญ คือความใส่ใจที่เปรียบเสมือนเส้นใยที่มองไม่เห็นแต่สามารถเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างกันและกันได้ อย่างแน่นอน ตัวละครแบ่งออกได้เป็นตัวละครเอกและตัวละครรองตามความสำคัญของบทบาทในเรื่อง ฉากจะมีความเกี่ยวข้องกับวัยของตัวละครและมีความสมจริง มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่องเป็นการใช้บุรุษที่สามเป็นผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้แจ้ง บทสนทนา มีความสมจริง ช่วยดำเนินเรื่อง บอกลักษณะนิสัยของตัวละคร มีจุดมุ่งหมายและสารประโยชน์ นอกจากนั้นยังมีการใช้กลวิธีการบรรยายในบทสนทนาอีกด้วย และกลวิธีการเล่าเรื่องคือเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทินเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายและคลี่คลายตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนในด้านคุณค่าของวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาหลีเรื่อง มามะ!ฉันจะช่วยเธอ นั้น แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ คุณค่าของวรรณกรรมต่อปัจเจกบุคคลและคุณค่าวรรณกรรมต่อการสร้างสรรค์สังคม

บทนำ

วรรณกรรมเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ คือวัฒนธรรมและศิลปกรรมที่ถ่ายทอดด้วยภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารและถ่ายทอดแนวคิดของคนที่มีต่อสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวหรือในชีวิตตน วรรณกรรมจึงล้วนเป็นกระจกสะท้อนความเป็นไปและความเปลี่ยนแปลงของสังคมวัฒนธรรม ความเปลี่ยนแปลงของภาษาและวรรณกรรมในแต่ละยุคสมัย (рінฤทัย สัจจพันธุ์, 2554 : 16) ด้วยเหตุนี้ การศึกษาหรืออ่านวรรณกรรมแต่ละเรื่องทำให้ผู้อ่านมองเห็นภาพสังคม วัฒนธรรม การเมือง และเศรษฐกิจ ของยุคสมัยที่ผู้ประพันธ์ได้สะท้อนผ่านมุมมองของตนออกมา รวมทั้งทำให้ผู้อ่านเข้าใจความรู้สึกนึกคิดของผู้คนที่มีต่อสภาพการณ์เหล่านั้นด้วย

วรรณกรรมสำหรับเด็ก นับเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตการอ่านของเด็ก วรรณกรรมสำหรับเด็กมีบทบาทและอิทธิพลต่อผู้อ่านวรรณกรรมสำหรับเด็ก นับเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตมากกว่าศิลปะใดๆ เพราะเป็นศิลปะที่สร้างด้วยชีวิต ดุลยคติที่เป็นธรรมชาติและประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์ (ปราณี เชียงทอง, 2526 : 16) วรรณกรรมเยาวชนเป็นงานเขียนที่เหมาะสมกับวัยของเขา วชช เป็นหนังสือที่มีองค์ประกอบ ทางวรรณกรรมเหมือนวรรณกรรมของผู้ใหญ่ แต่เน้นการสื่อสารกับเด็กและเยาวชนที่ยังมีประสบการณ์ชีวิต ไม่มากนัก ไม่มีโครงเรื่องหรือรูปแบบตายตัว เพื่อให้ผู้อ่านอ่านได้ง่ายตามพื้นฐานประสบการณ์และสามารถตอบสนองความต้องการของเยาวชน คือมีความหลากหลายด้านเนื้อหาเหมือนกับหนังสือของผู้ใหญ่ (บันลือ พฤกษ์วัน, 2524 : 1) วัตถุประสงค์ของวรรณกรรมเยาวชนไม่ได้มุ่งสร้าง ความบันเทิงให้แก่เยาวชนเท่านั้น วรรณกรรมเยาวชนยังเปรียบเสมือนต้นแบบให้แก่เด็ก แนวคิดต่างๆ โดยมุ่งปลูกฝังความประพฤติปฏิบัติ ข้อคิดจากวรรณกรรมจะซึมซับเข้าไปในใจเยาวชนได้เป็น อย่างดี เด็กและเยาวชนเติบโตด้วย การเลียนแบบและการสั่งสมประสบการณ์ชีวิต วรรณกรรมเยาวชนจะสะท้อนโลกทัศน์ที่หลากหลาย ปัญหาต่างๆ วิธีการแก้ไขปัญหา ให้ผู้อ่านได้เรียนรู้ทั้งด้านบวกและด้านลบ จึงถือเป็นช่องทางในการเรียนรู้โลกอันกว้างขวางของเยาวชน หากตัวละครเป็นบุคคลต้นแบบที่ดี เป็นผู้มีคุณธรรม มีค่านิยมอันเหมาะสม เยาวชนก็จะรับคุณลักษณะแบบนั้นเข้าไปในตัวด้วย

ในปัจจุบันกระแสความนิยมของผู้อ่านหนังสือสั้นนิยายการอ่านหนังสือแปลเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรณกรรมเยาวชน เนื่องจากวรรณกรรมเยาวชนที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศมีเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวรรณกรรมเยาวชนที่เขียนโดยนักเขียนชาวไทยยังมีไม่มากนัก จึงทำให้ผู้อ่านที่ต้องการอ่านวรรณกรรมเยาวชนต้องอ่านงานประเภทนี้จาก วรรณกรรมแปลเป็นส่วนใหญ่จึงแสดงให้เห็นว่า เรื่องราวและประสบการณ์ต่างๆ ของคนสามารถถ่ายทอดและเชื่อมโยงกันได้ แม้ว่าจะอยู่ต่างชาติ ต่างภาษา ต่างสังคม หรือต่างวัฒนธรรม ดังเช่นวรรณกรรมเยาวชนของเกาหลีได้เข้ามามีบทบาทในไทยมากขึ้น

วรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง “مامะ!ฉันจะช่วยเธอ” เป็นงานเขียนของฮัน ชัง บก ผู้มีผลงานการเขียนแนวธุรกิจและจิตวิทยาประยุกต์หลายเล่ม ฮัน ชัง บกเกิดแนวคิดที่จะสร้างสรรค์ผลงานเพื่อจุดประกายความฝันสรรค์สร้างความคิดดีให้แก่เด็กๆ จึงเป็นแรงผลักดันให้เขียนหนังสือเกี่ยวกับเยาวชนขึ้นมาสองเล่ม ได้แก่ “ขอบคุณที่เอาใจใส่” และ “مامะ!ฉันจะช่วยเธอ” วรรณกรรมดังกล่าวสำนักพิมพ์อินสปายร์ได้นำเข้ามาเผยแพร่ผู้แปลคือสุนทร ลากรุ่งเรือง

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “مامะ!ฉันจะช่วยเธอ” เป็นวรรณกรรมที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคติแบบเกาหลีที่ผู้ใหญ่มักปลูกฝังให้เด็กๆ เป็นที่หนึ่งอยู่เสมอกลายเป็นความคิดที่ทำให้เด็กๆ คิดแต่จะเอาชนะผู้อื่นโดยไม่สนใจวิธีการว่าจะทำในสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ คิดเพียงแต่สิ่งที่ตนทำนั้นคือสิ่งที่ดีที่สุด ถูกต้องที่สุดโดยลืมใส่ใจและมีน้ำใจให้แก่คนรอบข้าง หนังสือเล่มนี้จะทำให้เยาวชนได้เรียนรู้การรู้จักเอาใจใส่ผู้อื่นอยู่เสมอ คำนี้ถึงจิตใจของผู้คนรอบข้างก็จะทำให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ

เนื้อเรื่องย่อ

เรื่อง “مامะ!ฉันจะช่วยเธอ” เป็นเรื่องราวของเด็กหญิง “วี เยนนา” นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก “เยนนา” เป็นนักเรียนหัวกะทิของโรงเรียน เรียนเก่ง มีความสามารถหลากหลายด้านและเป็นหัวหน้าชั้นมาโดยตลอด แต่เมื่อขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่หก “เยนนา” กลับไม่ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าห้องอย่างที่คาดหวังไว้ ความฝันของ “เยนนา” จึงพังทลายเพราะ “เยนนา” วางแผนว่าจะลงสมัครประธานนักเรียนในภาคการศึกษาต่อไป เนื่องจากเงื่อนไขการสมัครเป็นประธานนักเรียนคือจะต้องได้รับเลือกเป็นหัวหน้าห้อง ดังนั้นถ้า “เยนนา” ไม่ได้เป็นหัวหน้าห้อง “เยนนา” ก็ไม่สามารถสมัครประธานนักเรียนได้

ส่วนด้านครอบครัว คุณแม่ของ “เยนา” มักไม่ใส่ใจปล่อยให้ “เยนา” ทำอะไรเองมาตั้งแต่เด็ก ๆ คุณพ่อเป็นพนักงานบริษัทและมักจะยุ่งแต่เรื่องงานจนแทบไม่มีเวลามาดูแล “เยนา” ความรู้สึกของ “เยนา” ยิ่งแย่ลงกว่าเดิมเมื่อคุณครูมอบหมายให้ “เยนา” ต้องไปเป็นทำงานฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียน ซึ่ง “เยนา” เคยเสนอให้ยุบไปเมื่อปีที่แล้ว “เยนา” จึงไม่ค่อยสนใจการมีส่วนร่วมในฝ่ายจิตอาสาและอี้อัดใจที่ “ซอ อูฮง” ประธานฝ่ายจิตอาสาเชื่อมั่นในความสามารถของ “เยนา” มาก

สถานการณ์ของฝ่ายจิตอาสาในตอนนี้ไม่สู้ดีนักเพราะที่ผ่านมามีผลงานที่น่าพอใจ จึงอาจจะถูกยุบได้ แต่ถึงอย่างนั้นฝ่ายจิตอาสาก็ยังได้รับโอกาสให้พิสูจน์ตัวเองอีกครั้งด้วยเงื่อนไขภายในระยะเวลา 3 เดือน ฝ่ายจิตอาสาต้องทำผลงานให้โดดเด่นเป็นที่ประจักษ์เพื่อพิสูจน์ว่าฝ่ายของตนมีความสำคัญต่อโรงเรียนและไม่สมควรจะถูกยุบ จากนั้นไป “เยนา” และเพื่อนๆ ในฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนต้องร่วมมือกันทำงานเพื่อปกป้องสถานการณ์ของฝ่ายจิตอาสาที่จะถูกตัดสินอีกสามเดือนข้างหน้าว่าสมควรถูกยุบหรือไม่

กิจกรรมของฝ่ายจิตอาสาเป็นจุดเริ่มต้นทำให้ความคิดของ “เยนา” “เยนา” ได้รู้จักการเอาใจเขามาใส่ใจเราอย่างไม่เคยทำมาก่อน “เยนา” ได้เรียนรู้ว่า การให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่ามองจากมุมมองของผู้ที่ช่วยเหลือเท่านั้น แต่ต้องมองในมุมมองของผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือด้วย เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลา 3 เดือน ไม่เพียงแต่ช่วยปกป้องสถานภาพของฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนไว้ได้เพียงเท่านั้น แต่ยังทำให้ชีวิตของเด็กหญิง “วี เยนา” ผู้ที่เคยคิดถึงแต่ตนเองเป็นที่หนึ่งเปลี่ยนแปลงไปมาก “เยนา” เข้าใจตนเองและผู้อื่นมากขึ้น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ปัญหาที่ “เยนา” เคยมีไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพื่อนๆ หรือเรื่องครอบครัวของตนก็คลี่คลายลงได้เพียงแค่ว่า “เยนา” เข้าใจการเอาใจใส่และปฏิบัติได้จริง ทุกอย่างก็เริ่มเปลี่ยนแปลงอย่างไม่น่าเชื่อ เพียงถ้อยคำง่ายๆ นี้ที่ทำให้ “เยนา” มีความสุขอย่างแท้จริง

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ

โครงเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ” เป็นการเล่าเรื่องราวในชีวิตของเด็กหญิง “วีเยนา” ในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่หก ตัวเอกของเรื่อง “เยนา” เคยเป็นเด็กที่เห็นแก่ตัว “เยนา” ยึดติดอยู่กับความเป็นที่หนึ่งของตัวเอง ชีวิตของ “เยนา” จึงไม่มีความสุข และสถานการณ์ก็พลิกผันให้ “เยนา” ต้องมารับ ตำแหน่งรองประธานฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนกับระยะเวลาสามเดือนที่จะต้องสร้างผลงานให้เป็นที่ประจักษ์เพื่อไม่ให้ฝ่ายจิตอาสาถูกยุบไปได้ง่ายๆ และเพราะเหตุนี้ “เยนา” จึงได้เริ่มเปลี่ยนแปลงตัวเองด้วยการแสดงความมีน้ำใจและใส่ใจต่อผู้คนรอบข้าง “เยนา” จึงได้พบกับความสุขและความสำเร็จที่แท้จริงในชีวิต

บทเปิดเรื่องของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ” ผู้แต่งเริ่มต้นบรรยายถึงสถานการณ์ของตัวละครเอกในปัจจุบันและสถานที่ที่เป็นจุดเริ่มต้นของเรื่องราว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เยนาขึ้นอยู่ตรงประตูห้องเรียนด้วยท่าทางม่นอก มั่นใจเต็มที่มีมองดูบรรดานักเรียนคนอื่นๆ
ที่ยืนคุยกันวุ่นวาย

(หน้า 11)

ผู้อ่านจะทราบได้ว่าเรื่องราวเริ่มต้นขึ้นที่โรงเรียนซึ่งเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญกับชีวิตของตัวละครเอกซึ่งคือนักเรียน ดังนั้นบทเรื่องของวรรณกรรมเรื่องนี้ผู้แต่งได้มีการปูพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลตัวละครไว้ด้วย เช่น ลักษณะนิสัย ภูมิหลัง ทักษะของตัวละคร เป็นต้น

นอกจากนั้นในบทเปิดเรื่องผู้แต่งยังได้เล่าถึงจุดเปลี่ยนแปลงในชีวิตของตัวละครเอกที่จะส่งผลให้นิสัยและชีวิตของตัวละครเอกเปลี่ยนแปลง รวมไปถึงเค้าของปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอก และนำเสนอประเด็นเรื่องจิตอาสาขึ้นมาเป็นประเด็นหลักที่ทำให้เรื่องราวต่างๆ ในเรื่องดำเนินต่อไป

ผู้แตงนำเสนอเรื่องจิตอาสา โดยกล่าวถึงว่าฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนมักไม่ได้รับความสำคัญ และถูกละเลยจากผู้คนส่วนใหญ่เสมอ จากสถานการณ์ที่ฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนกำลังจะถูกพิจารณาให้ยุบเพราะไม่มีผลงานเป็นที่น่าพอใจ แต่ฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนได้รับโอกาสภายในระยะเวลาสามเดือนเพื่อพิสูจน์ความสำคัญของฝ่ายจิตอาสาที่มีต่อโรงเรียนด้วยการทำผลงานที่โดดเด่น จึงเป็นแรงผลักดันและสาเหตุที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ที่ตัวละครเอกจะต้องเผชิญ

นอกจากโครงเรื่องหลักแล้ว โครงเรื่องรองของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ! ฉันจะช่วยเธอ” คือ เรื่องกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้อื่นของฝ่ายจิตอาสาซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำให้ “เยนา” เริ่มเปลี่ยนแปลงนิสัยและทัศนคติของตนเอง โครงเรื่องรองประกอบด้วยเหตุการณ์ย่อยหลายเหตุการณ์ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่มีรายละเอียดและช่วยเสริมให้ดำเนินเรื่องราวทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์

ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าผู้แตงเปิดเรื่องด้วยการนำเสนอประเด็นเรื่องจิตอาสาผ่านเรื่องราวชีวิตประจำวันของตัวละครเอก โดยตัวละครเอกนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนของผู้ที่ไม่มีจิตอาสาและจะเริ่มค้นเรียนรู้การมีจิตอาสาต่อผู้อื่นรอบข้างด้วยเหตุการณ์ต่างๆที่จะได้ประสบ จึงจะทำให้ผู้อ่านได้ติดตามเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงทั้งลักษณะนิสัยและทัศนคติของตัวละครเอกว่าจะเป็นอย่างไรต่อไป

นอกจากโครงเรื่องจะประกอบด้วยการเปิดเรื่องในตอนต้นแล้ว การดำเนินเรื่องซึ่งเป็นตอนกลางของเรื่องก็มีความสำคัญ เพราะผู้แตงจะต้องดึงความสนใจของผู้อ่านให้ติดตามเรื่องอย่างจดจ่ออยู่เสมอ

วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ! ฉันจะช่วยเธอ” ผู้แตงดำเนินเรื่องราวให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของนิสัยของตัวละครจากการที่ผ่านเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เริ่มต้นจากสถานการณ์บังคับให้ “เยนา” ต้องมารับตำแหน่งรองประธานฝ่ายจิตอาสาทั้งที่ไม่มี ความสนใจและจิตใจของเธอก็ไม่เคยคำนึงถึงผู้อื่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หลังจากไม่ได้รับเลือกเป็นหัวหน้าห้อง แต่กลับได้รับตำแหน่งรองประธานฝ่ายจิตอาสาแทน ชีวิตของเยนาก็เริ่มวุ่นวายขึ้นเรื่อยๆ เธอรู้สึกไม่มีความสุขเมื่อต้องไปโรงเรียน ในชั่วโมงเรียนก็แทบเรียนไม่รู้เรื่องเลย อาหารกลางวันก็กินแทบไม่ลง ใบหน้าของเยนาดูไร้ความสุข และซัดเซียวลงทุกวันๆ

ในสมองของเขาน่าจะมีคำถามผุดขึ้นมาอยู่เสมอ
ทำไมมันต้องเป็นแบบนี้ด้วย ทำไม...

(หน้า 22)

การผูกปมและการขมวดปม เรื่องราวที่เกิดขึ้นหลังบทเปิดเรื่องเป็นช่วงความยุ่งยากที่ทำให้เรื่องพัฒนาและดำเนินต่อไปได้ ปัญหาความขัดแย้งของโครงเรื่องจะค่อยๆ ปรากฏออกมาให้เห็นได้อย่างเด่นชัด และทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงจุดหักเหของเรื่อง ซึ่งลักษณะของปัญหาหรือความขัดแย้งระหว่างตัวเองของเรื่องนี้แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับภายในจิตใจของตนเองและความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคมที่ตัวละครอาศัยอยู่ ดังนี้

วรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ตัวละครเอก “วี เยนนา” จะมีความขัดแย้งกับตัวละครที่เห็นได้ชัด 2 ตัวละคร ได้แก่ “สง ชิ่งโฮ” และคุณแม่ของตนเอง ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเป็นความขัดแย้งทางพฤติกรรม ความไม่ลงรอยกันทางความคิดหรืออาจจะมี ความปรารถนาที่แตกต่างกัน

“วี เยนนา” กับ “สง ชิ่งโฮ” : คู่ปรับตลอดกาล

“เยนนา” และ “ชิงโฮ” เป็นเคยเป็นนักเรียนร่วมห้องกันมาก่อน และทั้งคู่เคยสมัครลงเลือกตั้งหัวหน้าห้อง แต่ “เยนนา” ได้ตำแหน่งไป “ชิงโฮ” จึงไม่ชอบเยนนาและมักจะคอยขัดขวางและพูดจาเสียดสี “เยนนา” อยู่เสมอ ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่าง “เยนนา” และ “ชิงโฮ” ดำเนินไปอย่างไม่ดีนักตั้งแต่ต้นจนจบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เธอคงมีแผนการจะทำอะไรบางอย่างอยู่ละสิ”

แล้วเยนนาก็รู้สึกจุกจิกเกี่ยวกับคำเหยียดหยันของชิงโฮ

“เมื่อไหร่เธอว่าไงนะ”

“ถึงเทอมแรกจะไม่ได้เป็นหัวหน้าห้อง

แต่เทอมสองเธอก็คงวางแผนไว้ว่าจะเป็นประธานนักเรียนให้ได้ ไซม์ม่ล่ะ”

เยนนาหยุดตอบโต้ แต่ยังจ้องหน้าชิงโฮด้วยความโกรธ

“ไม่ปฏิเสธเลยแฮะ หวังว่าจะเป็นประธานนักเรียน ก็เลยยอมทำงานอาสาสมัครที่ไม่เคยสนใจมา

ก่อน คงเหนื่อยมากสินะ น่าขันจริงๆเลย”

(หน้า 52-53)

“วี เยนนา” กับ คุณแม่ของตนเอง : มองต่างมุม

“เยนา” มีความคิดฝังใจว่าคุณแม่ไม่ให้ความสำคัญและดูเหมือนไม่รักและเป็นห่วง “เยนา” เลยเพราะไม่เคยมาประกบประหม่อมเอาใจ เหมือนอย่างแม่ของเพื่อนๆ “เยนา” จึงมีปากเสียงกับคุณแม่เพราะความไม่เข้าใจและความคิดถึงแต่ตนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“อ้าว! เยนา เกิดอะไรขึ้น ทำไมลูกถึงตัวเปียกโชกอย่างนี้ ”

เยนาแผดเสียงกลับทันทีเมื่อได้ยินคำถามของแม่

“แม่ก็เปิดม่านแล้วมองดูนอกบ้านบ้างสิคะ ฝนตกหนักมากเลยนะ ”

“ตายจริง! แม่ไม่รู้เลยว่าฝนตก ทำยังไงดีล่ะ ”

“ทำอะไรคะ แม่เคยเอาร่มไปปรับหนูที่โรงเรียนตอนฝนตกด้วยหรือคะ ”

เยนาโกรธมากจนเกือบจะร้องไห้ออกมา

“แม่ขอโทษนะลูก รีบไปเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนเถอะ ”

“แม่ใช่แม่ของหนูจริงๆหรือเปล่านั้น วันนี้มีหนูคนเดียวที่ไม่มีร่มใช้ แม่เคยสนใจหนูบ้างมั๊ยคะ ”

(หน้า 28)

ส่วนคุณแม่ของ “เยนา” เพราะตนเองก็มีภาระเรื่องหน้าที่การงานและต้องรับผิดชอบเรื่องงานบ้านจึงทำให้ละเลยที่จะดูแล “เยนา” อย่างใกล้ชิด คุณแม่เชื่อมั่นว่าตนทำทุกอย่างเพื่อครอบครัวโดยดีมี นึกไปว่าเวลาที่ใช้สมาชิกครอบครัวจะใช้ร่วมกันนั่นคือสิ่งที่เติมเต็มความรัก ความอบอุ่นและความเข้าใจในครอบครัวได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

ความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอก “เยนา” กับภายในจิตใจของตนเอง ในความขัดแย้งนี้ ตัวเอกของเรื่องต้องต่อสู้กับตัวเองไม่เกี่ยวข้อง กับตัวละครอื่นๆ หรืออำนาจบีบบังคับจากภายนอกแต่อย่างใดทั้งสิ้นและปัญหาอาจมีได้มากกว่าหนึ่ง

ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ ตัวละครเอก “เยนา” ไม่พอใจที่คุณครูขอให้ “เยนา” เป็นตัวแทนห้องเข้าร่วมกิจกรรมกับฝ่ายจิตอาสาและได้รับเลือกตั้งเป็นรองประธานฝ่าย แต่เพื่อนๆในฝ่ายก็เชื่อใจและเชื่อในความสามารถของ “เยนา” มาก โดยเฉพาะคุณครูที่ปรึกษา “คิม จิสุน” และ “ซอ อูซง” ประธานฝ่ายจิตอาสา เมื่อ “เยนา” รับรู้ถึงความคาดหวังและความเชื่อใจของเพื่อนๆ เช่นนั้น “เยนา” จึงเกิดความสับสนเพราะตัวเองไม่ต้องการที่จะเข้ามาทำงานฝ่ายนี้ตั้งแต่แรกด้วยความสมัครใจ

ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับสังคมที่ตัวละครอาศัยอยู่ เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกต่อตัวละครที่อยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกันด้วยตนเอง ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้

ความขัดแย้งดังกล่าวจะเกิดขึ้นในช่วงแรกของเรื่อง เนื่องจาก “เยนา” ตัวละครเอกมีนิสัยที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเพื่อนรักเรียนด้วยกัน เช่น ใช้คำสั่งกับเพื่อนๆ ไม่มีน้ำใจ ดังนั้นเมื่อ “เยนา” และฝ่ายจิตอาสาประกาศขอความช่วยเหลือจึงไม่ได้รับการตอบรับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เยนาไม่เคยอยู่ในสถานการณ์แบบนี้เลย ถ้ามแล้วทุกคนกลับเงิบกริบ ไม่มีปฏิกิริยาใดๆ ทำให้เธอนึกไปถึงตอนที่ประชุม เมื่อครั้งยังเป็นหัวหน้าห้อง ตอนที่สั่งเพื่อนๆ ให้ทำความสะอาด...

(หน้า 41)

ตัวละครเอกจะได้เรียนรู้จากความผิดพลาดและใช้ไหวพริบ วิจรรณญาณของตนในการแก้ไขปัญหาในวิธีที่ถูกต้องกับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น โดยการลองผิดลองถูก เรียนรู้วิธีด้วยตนเอง จากประสบการณ์ตรงและคำแนะนำจากผู้ใหญ่ที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา เช่น คุณครูที่ปรึกษาของฝ่ายจิตอาสา คุณพ่อ เป็นต้น

วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ !ฉันจะช่วยเธอ ” ผู้แต่งปิดเรื่องแบบสุขนานุกรมด้วยการคลี่คลายเรื่องราวและปัญหาต่างๆ ไปในทางที่ดี ตัวละครเอกมีชีวิตที่ดีและมีความสุข เพราะการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นผู้ที่ใช้ความจริงใจใส่ใจดูแลผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับหลังจากที่ฝ่าฝืนอุปสรรคต่างๆ แล้วตัวละครก็ได้รับความสำเร็จ

“เยนา” สามารถพูดได้อย่างภาคภูมิใจว่าตนเองไม่ได้หวังตำแหน่งการเป็นประธานนักเรียนเพียงเพราะต้องเป็นที่หนึ่งอยู่เสมอ แต่ “เยนา” เต็มใจที่จะช่วยเหลือดูแลทุกคนด้วยความใส่ใจและเข้าใจ โดยไม่ต้องการเอาชนะใคร และภายในระยะเวลาสามเดือนก็เป็นที่ประจักษ์แก่ทั้งโรงเรียนแล้วว่าฝ่ายจิตอาสามีผลงานที่โดดเด่นและเห็นถึงความสำคัญที่โรงเรียนควรจะต้องมีฝ่ายนี้จึงได้รับอนุญาตจากคุณครูใหญ่ให้ฝ่ายจิตอาสาปฏิบัติงานได้ต่อไป

สารัตถะ หรือแนวความคิดสำคัญ ของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ !ฉันจะช่วยเธอ” ผู้แต่งเสนอแนวคิดแก่ผู้อ่านว่า การที่ เรารู้จักเอาใจใส่ผู้อื่น อาจดูเหมือนเป็นเรื่องเพียงเล็กน้อยแต่ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สังคมมนุษย์ อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข หากใช้หัวใจในการใส่ใจช่วยเหลือและดูแลผู้อื่น ความใส่ใจ จึงเปรียบเสมือนเส้นใยที่มองไม่เห็นแต่สามารถเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างกันและกันได้อย่างแนบแน่น

ตัวละครเป็นตัวละครที่แสดงพฤติกรรมออกมาตามลักษณะนิสัยไปตามลักษณะเหตุการณ์ สภาพแวดล้อมอันต่อเนื่องเป็นโครงเรื่อง ประกอบไปด้วย กิริยาอาการ การผจญภัย การแก้ปัญหา คลื่นคลายเงื่อนไขในเรื่อง ตัวละครจะประกอบด้วยตัวละครเอกและตัวละครรอง ดังนี้

ตัวละครเอก ได้แก่ “วี เยนนา” “ซอ อูสง” และ “ซง ซึงโฮ”

วี เยนนา : เด็กหญิงผู้เคยเห็นแก่ตัว

“เยนนา” เด็กนักเรียนหญิงชั้นประถมศึกษาปีที่หก “เยนนา” เป็นตัวละครที่ผู้แต่งต้องการสะท้อนให้เห็นถึงผลลัพธ์ของคำสั่งสอนที่ผู้ใหญ่ในสังคมเกาหลีปลูกฝังความเป็นที่หนึ่งให้แก่ลูกหลานของตนโดยลึ้มคิดถึงการเอาใจเขามาใส่ใจเราจึงส่งผลทำให้เด็กที่เติบโตขึ้นมากลายเป็นคนเห็นแก่ตัวคิดถึงแต่ประโยชน์ส่วนตน “เยนนา” ไม่เคยเรียนรู้ การคิดถึงหรือช่วยเหลือเอื้อเฟื้อผู้อื่น “เยนนา” คิดเสมอว่าตนต้องเป็นผู้นำเพราะตนนั้นเก่งกว่าผู้อื่น แต่เดิม “เยนนา” จึงเป็นผู้ที่เห็นแก่ตัวมากกว่าจะคิดถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดถือความเป็นที่หนึ่งของตน จะไม่ยอมแพ้และไม่ยอมเป็นรองไม่ว่าเรื่องใดๆ เช่น เรื่อง ที่ “เยนนา” ไม่ได้รับเลือกให้เป็นหัวหน้าห้อง แต่เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างตนเองกับสังคมในหมู่นักเรียนด้วยกัน ทำให้ “เยนนา” ต้องเรียนรู้ที่จะปรับปรุงตัวใหม่เพื่อจะได้เป็นที่ยอมรับและเมื่อผ่านเวลาและเหตุการณ์ที่ทำให้ “เยนนา” ได้เรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข “เยนนา” จึงมีทัศนคติและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

ซอ อูสง : ประธานฝ่ายจิตอาสาผู้มุ่งมั่น

“อูสง” เด็กนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่หก มีตำแหน่งเป็นประธานฝ่ายจิตอาสา “อูสง” เต็มใจที่จะทำงานในฝ่ายนี้และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาผลงานเพื่อให้เป็นที่ประจักษ์แก่สายตาผู้คน ในโรงเรียน “อูสง” เป็นคนมีจิตใจดี มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักใช้สติปัญญาและรักเพื่อนฝูง “อูสง” มักมีความคิดดีๆ และช่วยแก้ไขปัญหให้กับ “เยนนา” และคอยเตือนสติอยู่เสมอ

นอกจากนั้น “อูสง” คือตัวละคร ที่มีส่วนทำให้ความคิดถึงแต่ตนเองเพียงด้านเดียวของ “เยนนา” เปลี่ยนแปลงไปเพราะ “อูสง” เชื่อมั่นในตัว “เยนนา”

ซง ซึงโฮ : แม่ให้ท้ายลูกชายสุดที่รัก

เด็กนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่หก เป็นตัวละครที่เป็นปรปักษ์กับตัวละครเอก มีความคิดและการกระทำเป็นศัตรูกับ “เยนนา” เพราะเคยมีปัญหาขัดแย้งเรื่องการเลือกตั้งหัวหน้าห้อง

จากนั้นเป็นต้นมา “ชิงโฮ” จึงมักถากถางและคิดใส่ร้ายฝ่ายจิตอาสาโดยเฉพาะ “เยนา” ดังเหตุการณ์ที่ “ชิงโฮ” เขียนข้อความในเว็บไซต์ของโรงเรียนต่อว่า “เยนา” และฝ่ายจิตอาสา

“ชิงโฮ” เองก็เป็นอีกคนที่ยึดติดกับความเป็นที่หนึ่งเพราะถูกรอบครวญปลุกฝังมาแต่เด็ก เป็นลูกชายคนเดียวและมีคุณแม่เป็นผู้มีอิทธิพลต่อโรงเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

... คุณแม่ของชิงโฮเป็นคนดังมากทั้งในและนอกโรงเรียน คุณแม่ของชิงโฮเป็นถึงนายกสมาคมผู้ปกครองมาแล้วสามปีกิจกรรมของโรงเรียนไม่ว่างานใหญ่หรือเล็กก็มักช่วยอย่างเต็มที่เสมอ เด็กนักเรียนจะได้พบเห็นคุณแม่ของชิงโฮในโรงเรียน อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง และการเลี้ยงอาหารมื้อใหญ่แก่บรรดาคุณครูปีละสองครั้ง นั่นก็ทำให้เขามีอิทธิพลมากขึ้น การทุ่มเททั้งหมดนี้ ก็เพื่อผลประโยชน์ที่จะเกิดกับชิงโฮทั้งสิ้น

ชิงโฮเป็นลูกคนเดียว จึงได้รับความรักและการทุ่มเททุกอย่างจากพ่อแม่...

(หน้า 96-97)

“ชิงโฮ” มีส่วนสำคัญที่ทำให้เรื่องราวดำเนินไปเพราะมักจะสร้างปัญหามาขัดขวางการทำงานของ “เยนา” และฝ่ายจิตอาสาอยู่เสมอ จึงเป็นตัวละครที่แสดงให้เห็นที่ลักษณะนิสัยของคนที่ไม่มิจิตอาสา ไม่เข้าใจและใส่ใจผู้อื่น ในส่วนท้ายเรื่องตัวละครตัวนี้ก็ได้มีส่วนแสดงที่ทำให้เห็นถึงลักษณะนิสัยที่พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

ตัวละครรอง ได้แก่ คุณครู “กิม จีฮุน” คุณแม่ของ “เยนา” และคุณพ่อของ “เยนา” ดังนี้

คุณครูกิม จีฮุน : คุณครูผู้ชี้ทาง

คุณครู “กิม จีฮุน” เป็นคุณครูที่ปรึกษาฝ่ายจิตอาสา เป็นคุณครูที่เล็งเห็นความสำคัญของฝ่ายจิตอาสา เป็นผู้ที่คัดค้านมติการยุบฝ่ายจิตอาสาและขอรับผิดชอบดูแลฝ่ายจิตอาสาของโรงเรียนต่อเป็นระยะเวลาสามเดือนเพื่อพิสูจน์ความสำคัญของฝ่ายจิตอาสา

คุณครู “กิม จีฮุน” ให้ความสำคัญกับนักเรียนส่วนรวมมาเป็นอันดับหนึ่ง ไม่เคยเห็นแก่อิทธิพลหรืออำนาจของผู้ปกครองบางคนที่ต้องการให้คุณครูใส่ใจลูกของตนเองเป็นพิเศษ แม้จะต้องถูกตำหนิแต่ถ้าได้ทำในสิ่งที่ถูกที่ควรแล้วนั้น คุณครูก็จะเอาใจใส่และตั้งใจทำอย่างเต็มที่ ดังเช่นที่ต่อสู้เพื่อการมีอยู่ต่อไปของฝ่ายจิตอาสา คุณครู “กิม จีฮุน” เป็นผู้ที่มีจิตใจดีและเข้าใจนักเรียน คุณครูเป็นที่ปรึกษาและช่วยกันปัญหา หาทางออกที่ดีให้แก่ฝ่ายจิตอาสาอยู่เสมอ

คุณแม่ของ “เยนา” : รักคือการเสียดสละ

คุณแม่ของ “เยนา” ทำงานที่บริษัทโฆษณาแห่งหนึ่ง รับงานมาทำที่บ้านในช่วงเวลา กลางคืน ส่วนตอนเช้าและกลางวันต้องทำงานบ้าน ในตอนบ่ายคุณแม่เลยต้องการพักผ่อน ด้วย สาเหตุนี้เองที่ทำให้เยนาและคุณแม่ไม่ได้ใช้เวลาด้วยกันจึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดและขัดแย้งกัน แม้ในความเป็นจริงแล้วคุณแม่รัก “เยนา” มาก ทุกสิ่งทุกอย่างที่คุณแม่ทำก็เพราะต้องการดูแล ครอบครัวยุติที่สุดโดยเฉพาะลูกสาวที่เปรียบเสมือนแก้วตาดวงใจ คุณแม่เสียสละออกจากงานที่ ตนรักตั้งแต่ “เยนา” เกิด เพื่อทุ่มเทเวลาให้กับการเลี้ยงดูลูกสาวคนแรกให้ดีที่สุดและจะได้ดูแล ครอบครัวยุติเต็มที่ แต่เมื่อ “เยนา” เริ่มโตขึ้นและรู้จักดูแลตนเองได้แล้วนั้น คุณแม่จึงตัดสินใจ กลับไปทำงานอีกครั้งแต่ก็ยังไม่วางใจหน้าที่ของผู้เป็นแม่ ยังคงดูแลสารทุกข์สุกดิบต่างๆ เพียงแต่ ไม่ได้ใกล้ชิดกับ “เยนา” เหมือนตอนที่ “เยนา” ยังคงเป็นเด็กเล็กอยู่ แม้คุณแม่ จะต้องเหนื่อยขึ้นอีก หลายเท่าแต่ก็เพื่อ “เยนา” และครอบครัวแล้ว คุณแม่ก็พร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อทุกคน

คุณพ่อของ “เยนา” : เสาหลักของครอบครัว

คุณพ่อเป็นพนักงานบริษัทที่ไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับครอบครัว แต่เมื่อภายในครอบครัว มี ปัญหาขัดแย้งกัน คุณพ่อใช้เหตุผลไกล่เกลี่ยปัญหาที่เกิดขึ้น

คุณพ่อเป็นคนรักครอบครัวแต่ด้วยหน้าที่การงานทำให้ละเลยการใช้เวลาร่วมกัน เมื่อเกิด ปัญหาขึ้นภายในครอบครัวขึ้นทำให้คุณพ่อตระหนักได้และหันมาใช้เวลากับครอบครัวมาก กว่าเดิม เริ่มจากการช่วยเหลืองานบ้านเล็กๆ น้อยๆ

ฉากหลักของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ ! ฉันจะช่วยเธอ ” เป็นฉากที่ เกี่ยวข้องกับวัยของตัวละครและมีความสมจริง ฉากหลักคือ โรงเรียนและบ้าน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ เยาวชนมักจะคุ้นเคยและใกล้ชิดมากที่สุด จึงสามารถทำให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะเยาวชนเข้าถึงได้ง่ายและ เกิดอารมณ์ร่วมเหมือนผู้อ่านเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น

ฉากที่โรงเรียนเป็นฉากสำคัญเพราะเรื่องราวทั้งหมดเป็นเรื่องราวของเด็กในวัยเรียน ตัว ละครเอกของเรื่องเป็นเด็กหญิงในชั้นประถมศึกษาปีที่หก ฉากที่โรงเรียนเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ขึ้น หลายเหตุการณ์ เช่น โรงเรียนคือสถานที่ที่จัดค่ายจิตอาสาจัดกิจกรรมขึ้น เพราะโรงเรียนเป็นสังคม หลักของตัวละครเอก จะเห็นได้จากเหตุการณ์แทบทั้งหมดเกิดขึ้น ณ ที่โรงเรียน

นอกจากจากที่โรงเรียนแล้ว จากบ้านก็เป็นอีกจากที่มีความสำคัญกับเด็กไม่แพ้กัน ในช่วงแรกบ้านจะมีบรรยากาศที่อึมครึมและเป็นสถานที่ที่ทำให้ตัวละครเอกรู้สึกมีจิตใจที่หดหู่ เห็นได้จากเมื่อ “เยนา” กลับบ้านไปแล้วเห็นว่าผ้าม่านปิดอยู่มิดชิด แสดงถึงว่าแม่ของตนยังคงหลับอยู่และไม่ได้อยู่รอต้อนรับ “เยนา” กลับมาจากโรงเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

จากที่อารมณ์ดีตอนอยู่โรงเรียน พอกลับถึงบ้านแล้วเห็นผ้าม่านปิด อยู่ก็รู้สึกอึดอัดและมีอาการแปลกๆ เยนาถอนหายใจเฮือกใหญ่ แล้ววางกระเป๋าไว้บนโต๊ะเขียนหนังสือ ตอนนั้นเองที่เสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เยนารีบวิ่งไปรับ...

(หน้า 86)

แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินไปในทางที่ดีขึ้น ปัญหาภายในครอบครัวระหว่าง “เยนา” และคุณแม่คลี่คลายได้ บรรยากาศของบ้านก็สดใสและมีชีวิตชีวา แม้ผ้าม่านยังปิดมิดชิดแต่ความรู้สึกของตัวละครภายในจิตใจได้เปลี่ยนแปลงไปทำให้บรรยากาศของเรื่องเปลี่ยน

ฉากในวรรณกรรมเรื่องนี้ให้ความรู้สึกสมจริงเพราะเป็นฉากที่มีอยู่ในชีวิตจริงและผู้อ่านทุกวัยได้สัมผัสกับประสบการณ์ทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านจึงทำให้จินตนาการภาพและเรื่องราวได้อย่างชัดเจน

ในวรรณกรรมเขวชนแปลเกาหลีเรื่อง “ มามะ! ฉันจะช่วยเธอ ” เป็นการใช้นิยายที่สามเป็น ผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้แจ้ง ผู้เล่าเรื่องเป็นผู้รู้เรื่องทั้งหมดหรือมองอีกมุมหนึ่งก็คือ ผู้แต่งทำหน้าที่เป็นผู้เล่าเรื่องเอง ผู้เล่าเรื่องในลักษณะนี้จึงมองเห็นเหตุการณ์ทุกอย่างไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นที่ไหน รู้จักตัวละครทุกตัวและสามารถหยั่งรู้ไปถึงความคิดความรู้สึกเสมือนนั่งอยู่ในจิตใจของตัวละครเหล่านั้น นอกจากนี้ผู้เล่าเรื่องยังสามารถแสดงความคิดเห็นส่วนตัวสอดแทรกเข้ามาในเรื่องหรือวิพากษ์วิจารณ์ตัวละครได้อย่างเสรี

บทสนทนา คือถ้อยคำที่ตัวละครใช้พูดจาโต้ตอบกัน บทสนทนามีส่วนสำคัญที่ช่วยทำให้เรื่องดำเนินคืบหน้าไปได้โดยผู้แต่งไม่ต้องอธิบายความให้ชืดชัว ช่วยสะท้อนบุคลิกลักษณะเฉพาะตัวของตัวละคร หรือช่วยสร้างบรรยากาศของเรื่อง ให้เป็นไปตามธรรมชาติ และก็อาจช่วยหลีกเลี่ยงความซ้ำซากของการบรรยายไปในตัวด้วย

บทสนทนาในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ” ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์บทสนทนาได้ 4 ลักษณะ ความสมจริง การช่วยดำเนินเรื่อง การบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร จุดมุ่งหมายและสารประโยชน์

ความสมจริงตามเพศ วัย อาชีพ สถานะ บทบาท และหน้าที่ของตัวละคร ชีวิตในวัยเรียนของตัวละครที่เป็นนักเรียนจะมีการเรียนกวดวิชาเพิ่มเติม “เยนา” เองก็เช่นกัน

การช่วยดำเนินเรื่อง บทสนทนาของตัวละครจะช่วยให้ผู้อ่านรู้ว่าตัวละครจะทำอะไร และเหตุการณ์ดำเนินไปอย่างไร โดยไม่ต้องบอกด้วยการบรรยายตรงๆ ในฉาก ช่วยให้การดำเนินเรื่องกระชับ ไม่ยืดเยื้อ เป็นวิธีการดำเนินเรื่องที่แนบเนียน ไม่สร้างความเบื่อหน่ายให้กับผู้อ่าน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ พวกเธอมาทำอะไรกันเนี่ย ”

เยนาถาม โบหน้าเรียบเฉย

“ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป พวกเราจะมาช่วยพี่เองค่ะ พี่ทำคนเดียวทุกวันคงจะเหนื่อยมาก ”

“ จริงหรือ ขอบใจนะ ”

(หน้า 49)

จากเหตุการณ์ที่ “เยนา” จะต้องช่วย “ซูบิน” เด็กหญิงผู้พิการที่ต้องนั่งรถเข็นมาโรงเรียนทุกวันด้วยการไปรับส่ง “ซูบิน” ที่บ้าน ต่อมาเมื่อมีผู้เห็นความตั้งใจจริงของ “เยนา” แล้ว ก็เข้ามาขอรับอาสาที่จะช่วยเหลือ “ซูบิน” ต่อจาก “เยนา” เอง ดังนั้นต่อจากนี้ “เยนา” จึงไม่ต้องไปรับส่ง “ซูบิน” ด้วยตนเองอีกแล้ว

ในส่วนการสอดแทรกลักษณะนิสัยของตัวละครลงไปในบทสนทนา ช่วยในเรื่องกระชับ โดยไม่ต้องบรรยายลักษณะตัวละครตรงๆ ผู้อ่านสามารถเข้าใจนิสัยของตัวละครได้จากการอ่านบทสนทนายระหว่างตัวละครที่จะแฝงนิสัยของตัวละครอยู่ในนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ เยนา เป็นอะไรไป ”

อุงกระซิบถามเมื่อเห็นเยนาเริ่ม โกรธจนหน้าแดง

เยนาไม่ตอบ แต่ก้าวพรวดๆออกไปยืนข้างๆเยริม

“นี่ทุกคน เยริมกำลังพูดอยู่นะ ทำไม่ถึงเอาแต่นั่งคุยเรื่องไร้สาระกัน ถ้าไม่อยากช่วยก็พูดมาตรงๆเลย อย่าเอาแต่บ่นพิมพ์หรือคอยพูดลับหลังเหมือนคนจู้จี้จลลาด ”

เยนาพูดเสียงดัง ...

(หน้า 41)

ผู้อ่านจึงทราบได้ว่าตัวละครเอกของเรื่อง “เยนา” มีนิสัยอารมณ์ร้อนและพูด
ตรงไปตรงมา

บทสนทนาแต่ละวรรคแต่ละตอน ต้องมีจุดมุ่งหมายว่า ให้ตัวละครสนทนาในเรื่องใด เพื่อ
อะไร มีเนื้อหาที่เป็นสารประโยชน์สะท้อนความคิด ของผู้เขียนหรือความคิดของเรื่อง โดยอาศัยตัว
ละครเป็นผู้พูด

ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ผู้แต่งแสดงความคิดเรื่องความเป็นส่วนรวม การทำงานกับคน
หมู่มากจะคิดถึงแต่เพียงตนเองไม่ได้

จากบทสนทนายระหว่าง “อุสง” กับ “เยนา” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“เยนาจะ อารมณ์ดีขึ้นรึยัง ”

อุสงสะกิดหลังเยนาแล้วถามขึ้นระหว่างทางไปโรงเรียน

“อืม ก็ดีนะ ”

“คิดในแง่ดีไว้! อ้อ รู้มั้ยว่าหลังเลิกเรียนวันนี้มีประชุมนะ ”

“อ้อ แต่ฉันต้องไปเรียนเปียโนตอนสี่โมงครึ่งนะ เลิกประชุมเร็วหน่อยละกัน ”

“เอ่ ถ้าใครอยากเลิกเร็วก็เลิกได้งั้นเหอ มันเป็นสิ่งที่พวกเราทำร่วมกัน...”

(หน้า 105)

นอกจากนี้ภาษาที่ใช้ในบทสนทนาในวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง “มามะ! ฉันจะ
ช่วยเธอ” ยังมีการใช้กลวิธีการบรรยาย คือ การกล่าวเตือน คำว่า หรือกล่าวโทษ ผู้ซึ่งกระทำการอัน
เป็นสิ่งที่ผู้พูดไม่พึงพอใจ ไม่เพียงแต่เฉพาะคำไม่สุภาพเท่านั้นที่ผู้พูดใช้ในการระบายความไม่พึง
พอใจแต่การบรรยายทางอ้อมก็เป็นการบรรยายวิธีหนึ่งที่ผู้พูดนิยมใช้ (วิสันต์ สุขวิสิทธิ์, 2547)

การบรรยายในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ใช้เป็นประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วยคำว่า “ทำไม”
และประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วยคำว่า “มั๊ย” เป็นการพูดถึงพฤติกรรมหรือการกระทำในอดีตของ
ผู้ฟังที่เป็นเป้าหมายในการบรรยาย การกระทำของผู้ฟังนั้นไม่ น่าพึงพอใจ ผู้พูดจึงจำเป็นต้องระบาย
ความคับแค้นใจหรือความไม่พึงพอใจที่มีต่อการกระทำของผู้ฟังนั้นอย่างประชิดประชัน และ
ต้องการทำร้ายจิตใจผู้ฟัง เพื่อให้รู้สึกสำนึกในความผิดที่ตนได้กระทำ เมื่อได้ยินคำพูดนั้น

จากเหตุการณ์ที่ “เยนา” มีปัญหาของคุณแม่อย่างรุนแรงมี การโต้เถียงกัน เพราะความไม่
พอใจและไม่เข้าใจการกระทำของคุณแม่ จึงต่อว่าคุณแม่ของตนด้วยความคิดหวัง ทั้ง “เยนา”และ
คุณแม่มีใช้การบรรยายโต้ตอบบทสนทนาซึ่งกันและกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ แม่ก็แก้ตัวอย่างนี้ทุกครั้ง เอาแต่นอนทั้งวัน แม่เคยทำอะไรให้หนูบ้างมั๊ย เคยช่วยสอนการบ้านบ้าง รีเปล่า เคยไปโรงเรียนของหนูอย่างที่แม่ของเพื่อนๆ ทำกันบ้างมั๊ย แม่เคยสนใจมั๊ยว่าล่าสุดหนูทำ อะไรที่โรงเรียนบ้าง แม่รู้มั๊ยคะว่าเพื่อนๆ ของหนูเขาถามไม่รู้ก็ครั้งว่า ทำไมแม่ของเธอไม่มาโรงเรียน เหมือนแม่ของนักเรียนคนอื่นบ้าง ”

(หน้า 28-29)

... “ เชนา ถ้าอย่างนั้นลูกลองเปรียบเทียบตัวเองกับเด็กคนอื่น ๆ ดูบ้างสิ ลูกเคยทำอะไรเพื่อแม่บ้าง แม่ต้องลำบาก แม่ต้องลำบากทำงานพิเศษจนดึกดั้น ลูกเคยช่วยแม่ทำงานบ้านสักนิดมั๊ย ลูกเคยพูด เพราะๆ กับแม่บ้างมั๊ย ห้องนอนของลูก แม่ก็จัดให้ทั้งหมด ทำไมลูกไม่ทำเองเพื่อเป็น การแบ่งเบา ภาระของแม่บ้าง แล้วยังมาเรียกร้องให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ลูกเคยใส่ใจความรู้สึกของแม่บ้างมั๊ย ” “ พอเถอะคะ หนูจะไม่พูดกับแม่แล้ว ” ...

(หน้า 29-30)

วรรณกรรมเยาวชนเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ” เป็นวรรณกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง การแก้ไขปัญหาอุปสรรคไป มีได้บอกผลลัพธ์เลยตั้งแต่ที่แรก สอนให้รู้การลองผิดลองถูกจาก การกระทำของตัวเองละครอก ผ่านอุปสรรคต่างๆ ที่พบ และให้ผู้อ่าน ได้ติดตาม

การวิเคราะห์คุณค่าของวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาหลิเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ”

ผู้วิจัยแบ่งคุณค่าของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลิเรื่อง “มามะ!ฉันจะช่วยเธอ” ออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ คุณค่าของวรรณกรรมต่อปัจเจกบุคคล และคุณค่าวรรณกรรมต่อการสร้างสรรค์สังคม ดังนี้

1. คุณค่าของวรรณกรรมต่อปัจเจกบุคคล

วรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ให้สารประโยชน์ต่อบุคคลอันเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม ดังนี้

1.1 ผู้นำที่ดีและมีคุณธรรม

ภาวะความเป็นผู้นำเป็นทักษะที่สามารถปลูกฝังให้แก่เยาวชนที่กำลังจะเติบโตและมี หน้าที่จะต้องดูแลชาติบ้านเมืองต่อไปในอนาคต ภาวะผู้นำพื้นฐานนั้นแปรเปลี่ยนไปได้อีกไม่ว่าจะทาง ดีขึ้นหรือแย่ลง โดยการอบรมสั่งสอนทางการศึกษาและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่จะ ทำให้เกิดภาวะผู้นำ

สามารถพัฒนาขึ้นได้ ความเก่งอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ ผู้นำที่สมบูรณ์แบบนั้นจะต้องทั้ง เก่ง ดี มีคุณธรรมและอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ ถ้าได้เป็นประธานนักเรียน จะต้องอุทิศเวลาเพื่อโรงเรียนให้มากขึ้นกว่านี้ ทุกๆครั้งที่มีการประชุม อาจต้องถกเถียงกันด้วยเรื่องที่มีแต่ความกลัคลุ้มใจอาจต้องลงไปค้นหาสาเหตุที่ทำให้พวกเขาไม่สบายใจ หรืออาจต้องหาวิธีเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างเพื่อการใช้ชีวิตในโรงเรียนให้สนุกสนานยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันตอนเลือกตั้งให้สัญญาไว้อย่างไร ก็ต้องทำตามสิ่งที่เคยพูดไว้ คนเป็นประธานไม่ใช่คิดถึงโรงเรียนแค่วันต่อวันเท่านั้น แต่ต้องคิดระยะยาวไปตลอดเทอมเลย ”

(หน้า 164)

จากตัวอย่างดังกล่าวจะเห็นได้ว่า “เยนา” ตระหนักถึงความหมายที่แท้จริงของการเป็นผู้นำแล้ว ทั้งที่ก่อนหน้านี้เธอคิดเพียงแค่ว่าเธอเป็นที่หนึ่งได้โดยไม่ต้องใส่ใจผู้อื่น แต่หากต้องการจะเป็นผู้นำที่ทุกคนยอมรับเธอต้องเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจและมีหัวใจที่เสียสละ อุทิศตน ให้ความสำคัญกับทุกฝ่ายอย่างเท่าเสมอภาค

1.2 ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น

ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้ได้สอนให้เห็นถึงการใช้ความพยายามทั้งแรงใจและแรงกายเพื่อทำในสิ่งที่มุ่งหวังให้สำเร็จ ดังที่ฝ่ายจิตอาสาทุกคน ทั้งนักเรียนและคุณครูพยายามต่อสู้สร้างผลงานเพื่อทำให้ฝ่ายจิตอาสายังคงอยู่ แม้จะมีเงื่อนไขระยะเวลาบีบบังคับแต่เพราะไม่เคยย่อท้อ แม้จะล้มเหลวหรือผิดหวังบ้างแต่ก็ยังไม่ท้อถอย จนสามารถแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของฝ่ายจิตอาสาที่มีต่อโรงเรียนให้ทุกคนได้ประจักษ์ในที่สุด

2. คุณค่าของวรรณกรรมต่อการสร้างสรรค์สังคม

วรรณกรรมเรื่องนี้มีส่วนส่งเสริม ให้ความสำคัญของสังคม หรือมโนทัศน์ร่วมของสังคม โดยเสนอแนวคิดต่อผู้อ่านเป็นการปลูกฝังทัศนคติต่อสังคมแก่ผู้อ่าน ดังนี้

2.1 ความใส่ใจสร้างให้โลกน่าอยู่

หากกล่าวถึงเรื่องความใส่ใจคนในสังคมเรานั้นมักจะนึกถึงแค่เรื่องการช่วยเหลือผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก แต่แท้จริงนั้นความใส่ใจไม่ได้หมายถึงความมีน้ำใจเพียงอย่างเดียว แต่รวมไป

ถึงการถนอมน้ำใจ ความเป็นห่วงเป็นใยด้วยเช่นกัน ความใส่ใจจึงเป็นจุดร่วมสำคัญที่จะทำให้
มนุษย์อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้มีการสอดแทรกเรื่องราวของความใส่ใจ อยู่ในหลาย
รูปแบบทั้งในแบบเพื่อนกับเพื่อน คุณครูกับนักเรียน พ่อแม่กับลูกและความใส่ใจที่มีต่อตนเอง
ผู้แต่งนั้นให้ความสำคัญคุณค่าในด้านนี้มากที่สุด เนื่องจากเป็นแนวคิดหลักของวรรณกรรมเรื่อง
นี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“ ไซ้แล้ว! การใส่ใจผู้อื่น เรื่องต่างๆที่ล้มเหลวก็เพราะขาดการใส่ใจนี้เองสินะ ต่อไปต้องเริ่มตั้งแต่
จิตใจที่อยากช่วยเหลือและเอาใจใส่ต่อเพื่อนๆที่ตกอยู่ในภาวะยากลำบาก การคิดถึงสถานะและ
ความรู้สึกของอีกฝ่ายก็ถือเป็นการใส่ใจ วันก่อนคุณพ่อก็เล่าเรื่องความใส่ใจของคุณแม่ให้ฟังนี่นา
ตอนที่ทำข้อสอบก็ทำได้ง่ายคาย แต่จะให้ดีต้องทำให้ได้ในชีวิตจริงด้วยสิ ”

(หน้า 102)

จากตัวอย่างดังกล่าวเป็นคำพูดของ “เยนา” ตัวละครเอกของเรื่องเคยเป็นเด็กหญิงที่ไม่
รู้จักใส่ใจผู้คนรอบข้างเธอ แม้แต่บุคคลใกล้ชิดอย่างคุณแม่ของตนเอง แต่เมื่อเธอได้เรียนรู้จาก
ประสบการณ์ที่ผ่านมามีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น ทำให้เธอตระหนักได้ว่าความใส่ใจคือพื้นฐานของ
ทุกเรื่องๆ ทำให้เราไม่คิดถึงแต่ตัวเอง รู้จักมองในมุมของผู้อื่นและเอาใจเขามาใส่ใจเรา การปลูกฝัง
พฤติกรรมที่ดีให้แก่เยาวชนเพื่ออนาคตสิ่งเหล่านี้จึงถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะความใส่ใจ
เปรียบเสมือนเส้นใยที่มองไม่เห็นแต่สามารถเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ได้อย่างแนบแน่น

2.2 การช่วยเหลือด้วยเงินทองเปรียบเสมือนดาบสองคม

ในสังคมปัจจุบันการช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากด้วยเงินกลายเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันจน
เคยชิน โดยไม่ได้คำนึงถึงความรู้สึกที่แท้จริงว่าที่เราช่วยเหลือเขานั้นเพราะต้องการช่วยจากใจจริง
หรือเพื่อผลประโยชน์ประการใด เพราะการช่วยเหลือในรูปแบบนี้เสีย ोनเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่า
เงินคือสิ่งสำคัญที่สุด โดยลืมนึกไปว่ามูลค่าของเงินเปรียบไม่ได้กับมูลค่าทางจิตใจ อีกนัยหนึ่งของ
การให้เงินช่วยเหลือไม่ได้หมายความว่าสำหรับผู้เดือดร้อนเงินคือสิ่งที่มีค่ามากที่สุด หากเรา
ต้องการช่วยเหลือใครซักคนด้วยใจจริงไม่จำเป็นต้อง เาะจงเฉพาะเรื่องเงินทอง การมีน้ำใจนี้

เอื้ออารีนั้นมีความสำคัญกว่าและสิ่งนี้ไม่สามารถซื้อได้ด้วยเงิน การช่วยเหลือด้วยเงินทองจึงเปรียบเสมือนดาบสองคม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มันเป็นการทำลายศักดิ์ศรีนั่นเอง การรวบรวมเงินบริจาคจะทำให้คนอื่นรู้ว่าสถานการณ์ทางบ้านไม่ดี ความจริงแล้ว ฉันและเพื่อนๆ ที่ช่วยกันรวบรวมเงินบริจาคก็ไม่มีใครคิดถึงเรื่องที่จะรู้สึกแย่และเสียใจแก่ไหนนะ เงินไม่ใช่สิ่งเดียวที่จำเป็นสำหรับชีวิตถ้าฉันต้องไปนอนท่ามกลางผู้ป่วย และได้แต่มองดูเพดานอยู่ทุกวันเหมือนชีวิต เพื่อนที่มาเยี่ยมต่างหากล่ะคือ สิ่งที่ดีที่สุดมากกว่าอะไรทั้งสิ้น ทำไมฉันจึงเพิ่งมาคิดได้เอาตอนนี้

(หน้า 71)

จากตัวอย่างดังกล่าว “ชีวิต” เพื่อนร่วมชั้นของ “เยนา” ที่ถูกรถชนต้องเข้าพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลได้บอกกับเยนาว่า สำหรับเขาการที่ “เยนา” ให้รวบรวมเงินมาช่วยเหลือเรื่องค่าใช้จ่ายนั้นก็รู้สึกขอบคุณแต่ก็ใจหนึ่งก็รู้สึกเสียใจ “เยนา” จึงคิดว่าสิ่งที่ตนเองคิดว่า ดีที่สุดแล้วนั้นอาจไม่ได้ดีที่สุดสำหรับคนอื่นก็เป็นได้ แต่หากมอบความห่วงใยจริงใจให้แก่กัน สิ่งนี้คือสมบัติล้ำค่าที่มากกว่าเงินตราใดๆ เสียอีก

2.3 สายใยรักแห่งครอบครัว

พ่อแม่ทุกคนย่อมหวัง อยากให้ครอบครัวเป็นครอบครัวที่อบอุ่น ลูกได้รับความรักและการดูแลเอาใจใส่ที่ตั้งใจไว้ ทว่าในความเป็นจริงแล้วความหวังกับความเป็นจริงอาจสวนทางกัน เนื่องด้วยภาระที่ต้องรับผิดชอบทั้งหน้าที่การงานและหน้าที่พ่อแม่ การที่พ่อแม่จะสร้างครอบครัวให้อบอุ่นดังหวังนั้น เปรียบเสมือนของขวัญที่ล้ำค่าที่สุดสำหรับลูกเลยทีเดียว เพราะหากพวกเขาอยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น มีแต่ความรัก ความเข้าใจ เมื่อลูกโตขึ้นก็จะมีแต่ความทรงจำที่ดี แต่อาจมีหลายครั้งที่เกิดปัญหาขึ้นเพราะความไม่เข้าใจกัน อาจเพราะภาระหน้าที่ ทำให้ไม่มีเวลาให้แก่กัน หรือหลงลืมช่วงเวลาดีๆ เล็กๆ น้อยๆ ที่ทำให้แก่กันจนเกิดความเคยชิน หากเราพยายามทำ ความเข้าใจและปรับตัวเข้าหากันมากขึ้น สายใยรักแห่งครอบครัวก็จะแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ดังที่ “เยนา” จึงพยายามทำความเข้าใจว่าพ่อแม่มีภาระและหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ตัวเธอเองก็ควรจะช่วยแบ่งเบาภาระที่บ้านเท่าที่จะสามารถทำได้ ไม่ควรรอให้แม่มาดูแลเธออยู่ฝ่ายเดียวเหมือนแต่ก่อน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เขนาตกลงไว้ว่าจะทำความสะอาดระเบียบในวันพุธ ตามกำหนดการเดิม ถ้าเปิดเทอมแล้ว เขนาไม่ต้องทำงานบ้านอีก แต่เธอไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น ...

“ แม่อยู่บ้านนี้มา จะให้แม่แย่งทำก่อนเราไม่ได้...”

(หน้า 167)

จากตัวอย่างดังกล่าว จะเห็นได้ว่า “เขนา” รู้จักคำนึงถึงหน้าที่ลูกที่ดีที่พึงปฏิบัติต่อครอบครัว เช่นเดียวกับคุณพ่อที่จัดแบ่งเวรทำความสะอาดของตนไว้ด้วย เพื่อแบ่งเบาภาระของคุณแม่ ถือเป็น การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีของครอบครัวที่ปรับเปลี่ยนทัศนคติความคิดที่ว่าผู้เป็นแม่เท่านั้นที่จะ มีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องต่างๆ ในบ้านทั้งหมดเพียงผู้เดียว การที่ครอบครัวพร้อมใจช่วยเหลือกันและกัน นับเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ในภายภาคหน้าไม่ว่าจะเจออุปสรรคแบบใด ครอบครัวที่ แข็งแรงเช่นนี้ก็จะสามารถฝ่าฟันไปได้ด้วยดี ดังนั้น การสร้างความรักและความอบอุ่นในครอบครัว จะเปรียบเสมือนสร้างภูมิคุ้มกันให้ครอบครัวและจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการสร้างความมั่นคง ให้กับสังคมได้ในที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ ! ฉันจะช่วยเธอ มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์วรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง มามะ!ฉันจะช่วยเธอ ในด้านองค์ประกอบของวรรณกรรม อันได้แก่ โครงเรื่อง แนวความคิดสำคัญ ตัวละคร ฉาก มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่อง บทสนทนา และกลวิธีการเล่าเรื่อง รวมทั้งเพื่อศึกษาคูณค่าที่ได้รับจากวรรณกรรมเยาวชนเกาหลีเรื่อง มามะ! ฉันจะช่วยเธอ

ผลจากการศึกษาพบว่า การวิเคราะห์ด้านองค์ประกอบของวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง มามะ ! ฉันจะช่วยเธอมีดังนี้ โครงเรื่องเป็นการเล่าเรื่องราวของเด็กหญิงผู้มีนิสัยเห็นแก่ตัว แต่เนื่องด้วยสถานการณ์บังคับ ทำให้ต้องเข้ามารับหน้าที่การทำงานด้านจิตอาสา และผู้แต่งได้ดำเนินเรื่องราวให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของนิสัยของตัวละครจากการที่ผ่านเหตุการณ์ที่ต้องแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ปัญหาความขัดแย้งของโครงเรื่องจะค่อยๆ ปรากฏออกมาให้เห็นได้ อย่างเด่นชัด และทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งถึงจุดหักเหของเรื่อง ลักษณะของปัญหาหรือความขัดแย้งระหว่างตัวเองของเรื่องนี้แบ่งออกได้ 3 ลักษณะคือ ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับตัวละคร ความขัดแย้งระหว่างตัวละครกับภายในจิตใจของตนเองและความขัดแย้งระหว่าง ตัวละครกับสังคมที่ตัวละครอาศัยอยู่ และการปิดเรื่องเป็นแบบสุขนานุกรมด้วยการคลี่คลายเรื่องราวและปัญหาต่างๆ ไปในทางที่ดี ตัวละครเอกมีชีวิตที่ดีและมีความสุข เพราะการเปลี่ยนแปลงตนเองให้เป็นผู้ที่ใช่ ความจริงใจใส่ใจดูแลผู้อื่นจนเป็นที่ยอมรับหลังจากที่ฝ่าฝันอุปสรรคต่างๆ แล้วตัวละครก็ได้รับ

ความสำเร็จ แนวความคิดสำคัญ คือ เรื่องของความใส่ใจที่เปรียบเสมือนเส้นใยที่มองไม่เห็นแต่สามารถเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างกันและกันได้อย่างแนบแน่น ในด้านตัวละครได้แบ่งออกเป็นตัวละครเอกและตัวละครรอง โดยพิจารณาตามความสำคัญของบทบาทในเรื่อง นอกจากนี้ก็มีความเกี่ยวข้องกับวัยของตัวละครและให้ความรู้สึกสมจริงเพราะเป็นฉากที่มีอยู่ในชีวิตจริง ของผู้อ่านในทุกวัย มุมมองที่ใช้ในการเล่าเรื่องเป็นการใช้บุรุษที่สามเป็นผู้เล่าเรื่องแบบผู้รู้แจ้ง บทสนทนามีความสมจริง มีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่อง รวมไปถึงบ่งบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร และยังมีจุดมุ่งหมายและสารประโยชน์ นอกจากนี้ยังมีการใช้กลวิธีการบรรยายในบทสนทนาอีกด้วย และกลวิธีการเล่าเรื่องคือเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทินเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายและคลี่คลายตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านคุณค่าของวรรณกรรมเยาวชน แปลเกาหลี่เรื่อง มามะ ! ฉันจะช่วยเธอนั้น แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ คุณค่าของวรรณกรรมต่อปัจเจกบุคคลและคุณค่าวรรณกรรมต่อการสร้างสรรค์สังคม จากการศึกษาพบว่าผู้แต่งให้ความสำคัญกับคุณค่าทั้งสองด้าน แต่จะเน้นไปในเรื่องของคุณค่าของวรรณกรรมต่อการสร้างสรรค์สังคม เรื่องความใส่ใจสร้างให้โลกน่าอยู่มากที่สุด เนื่องมาจากเป็นแนวคิดหลักของวรรณกรรมเรื่องนี้ กล่าวคือ ความใส่ใจเปรียบเสมือนเส้นใยที่มองไม่เห็นแต่สามารถเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ได้อย่างแนบแน่น

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลี่เรื่อง มามะ ! ฉันจะช่วยเธอ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้แล้วนั้น ผู้วิจัยยังพบว่าวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้แม้จะเป็นวรรณกรรมเยาวชนแปลจากภาษาต่างประเทศแต่ใจความสำคัญและข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลี่เรื่อง มามะ ! ฉันจะช่วยเธอนั้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นคำสอนแก่เยาวชนซึ่งถือเป็นประโยชน์ต่อสังคมของทุกชาติ แม้การดำเนินเรื่องจะเป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่หวือหวาเท่าไรนักแต่สำหรับเยาวชนที่ยังไม่มีประสบการณ์ชีวิตมากก็จะสามารถเข้าใจได้ง่ายตามพื้นฐานประสบการณ์และความสามารถในการอ่าน อีกทั้งยังได้เรียนรู้ทั้งด้านบวกและด้านลบที่สอดแทรกอยู่ในวรรณกรรมเยาวชนที่ไม่เพียงแต่มุ่งสร้างความบันเทิงแต่เพียงอย่างเดียว วรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลี่เรื่องนี้จึงเป็นส่วนหนึ่งของวรรณกรรมแปลที่แสดงให้เห็นความจริง

ที่ว่า เรื่องราวและประสบการณ์ต่างๆของคนสามารถถ่ายทอดและเชื่อมโยงกันได้ แม้ว่าจะแตกต่างกันทั้งทางสังคมและวัฒนธรรมก็ตาม

ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าวรรณกรรมเยาวชนเรื่องนี้สามารถเป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ให้กับวรรณกรรมเยาวชนแปลเรื่องอื่นๆที่เน้นการปลูกฝังลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ รวมไปถึงการขัดเกลาความประพฤติและจิตใจอันดีของเยาวชนได้เป็นอย่างดี สำหรับผู้ที่สนใจวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีในลักษณะนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะวรรณกรรมเยาวชนแปลเกาหลีเรื่อง ขอบคุนที่ใส่ใจ ซึ่งเป็นวรรณกรรมเยาวชนในแนวเดียวกันให้เป็นวรรณกรรมที่น่าสนใจด้วยเช่นกัน

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์ภาษาไทย

กุหลาบ มัลลิกะมาส. วรรณกรรมวิจารณ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2522.

กระแสร มาลาภรณ์. วรรณคดีไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2530.

จินตนา พุทฺธเมตตะ . คุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศเกาหลี.

กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม, 2548.

เจตนา นาควัชระ. ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สยาม, 2542.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. บทสรุปตีความทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ศิลปาบรรณาการ, 2527.

ดำรงค์ ฐานดี. สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.

ธัช มหาสินทรัพย์. วรรณกรรมไทย. ลำปาง: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยโยนก, ม.ป.ป.

ธวัช ปุณ โณทก. แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

บันลือ พุกกะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

บุญยงค์ เกศเทศ. แลลวดวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรินติ้ง เฮ้าส์, 2536.

ประคินันท์ อุปรมย์. วรรณกรรมและลีลาคดี ระดับปฐมวัยศึกษา. นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

ปราณี เชียงทอง. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางแสน, 2525.

พัชรีย์ จำปา. วรรณลีลาในวรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

พิทยา ว่องกุล. **พลาณภาพแห่งวรรณกรรม**. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า, 2540.

ไพโรธ เลิศพิริยกุล. **วรรณกรรมปัจจุบัน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

ยุวพาส์ ชัยศิลป์วัฒนา. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดี**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2552.

รื่นฤทัย สัจจพันธุ์. **วรรณคดีศึกษา**. กรุงเทพฯ : ชารปัญญา, 2544.

วันเนา ยูเด็น. **การศึกษาเรื่องกลอน**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2532.

สนิท ตั้งทวี. **วรรณคดีและวรรณกรรมไทยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2528.

หทัยวรรณ ไชยะกุล. **วรรณกรรมศึกษา**. เชียงใหม่ : มิ่งเมือง, 2549.

อิงอร สุพันธุ์วนิช. **วรรณกรรมวิจารณ์ร้อยกรองปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร : ธนาพรส, 2554.

สารนิพนธ์และวิทยานิพนธ์

เกียรติสกันธ์ กลิ่นสุวรรณ. “การศึกษาวิเคราะห์นวนิยายแปลเกาหลี เรื่อง **แบ ฮยงจิน ออทิสติก น่องทอง**.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

ณัฐพร คงจินดามณี. “การวิเคราะห์พระราชนิพนธ์แปลในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เรื่อง **“เมฆเห็นน้ำไหล**.” สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

นฤมล ปัดจตุรัส. “การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมเกาหลีเรื่อง **พระจันทร์คงรู้สินะ**.” สารนิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2550.

วิสันต์ สุขวิสิทธิ์. “**วัจนกรรมการปริภาษในภาษาไทย**”. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.